

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΛΗΘΩΝ ΓΕΜΙΣΤΟΣ

Ύμνοι στους θεούς

Πρώτος ύμνος για όλο το χρόνο στον Δία.

Ζεύ πατέρα, αυτοπάτορα, πρεσβύτατε και δημιουργέ,
πανυπέρτατε βασιλέα, που τα γέννησες όλα, επιφανέστερε από όλους,
εσύ που εξουσιάζεις τα πάντα και είσαι αυτοόν και αυτοένα και το ίδιο το αγαθό·
εσύ ο οποίος από τον άπειρο αιώνα γέννησες αυτά όλα,
όσα μεν (είναι) μεγαλύτερα ο ίδιος και με αυτά τα άλλα,
(έκαμες) όπως και όσο δυνατόν, πιο καλά·
σπλαχνίσου, σώζε, οδηγώντας μαζί με όλα τα άλλα και εμάς,
διά των επιφανών παιδιών σου, πάντοτε, στα οποία μας ανέθεσες,
όπως ώρισες το πεπρωμένο μας, καθώς έπρεπε.

Δεύτερος ύμνος στους θεούς και αυτό για όλο τον χρόνο.

Επιφανή παιδιά του Διός, που υπάρχει από τον εαυτόν του και γέννησε τα πάντα
και υπαρχηγοί· εσείς οι οποίοι άρχετε σε εμάς με δικαιοσύνη,
ποτέ να μην παύσωμε να σας έχωμε οδηγούς,
ούτε να χρησιμοποιούμε λανθασμένους νόμους, αλλά αυτούς που είναι αγαπητοί
σε εσάς

και αυτούς που θέσαμε εμείς μόνοι, καλώς, όσο μπορούσαμε.

Αλλά, ω θεοί, εσείς που διευθύνετε τον ηνίοχο νου μας,

τον οποίο εσείς μας δώσατε ως προστάτη μας...

και κατά τα άλλα μας δίνετε (την δύναμι) να περνάμε καλά την ζωή μας

και (τώρα) δώστε μας (την δύναμι) να υμνούμε τελευταία τον Δία μαζί με εσάς.

Τρίτος ύμνος στον Δία, πρώτος κατά μήνα (=στις μηνιαίες τελετές).

Ο Ζεὺς ο μέγας, ο πραγματικά Ιανός, αυτοπάτορας και
προπάτορας όλων σε όσα έχουν υπάρξει και τελειωμένη γένεσι,
εσύ ο οποίος δεν κάμεις τίποτε πρόχειρα

αλλά αφ' ότου υπάρχεις ο ίδιος και όσο (υπάρχεις)

και αυτά όμοια τα πράττεις και δεν είσαι ποτέ αργός

και δεν κάμεις τίποτε κατώτερο από την δική σου δύναμι,

πραγματικά, αρμόζει να εκτελής αυτό που είναι καλό,

εσύ που φροντίζεις για όλα, βασιλεύτατε Ζεύ,

ω εσύ, τέλεια μακάριε· ω εσύ που δίνεις αφειδώς τα δικά σου. Τέταρτος ύμνος

στον Ποσειδώνα, δεύτερος μηνιαίος. Ω, μεγάλε άναξ Ποσειδών, πρεσβύτατε υιέ
του Διός,

που υπερέχεις σε όλην αυτήν (την κτίσι) στην λαμπρότητα και στην δύναμι,

όση γένεσι υπάρχει από τον Δία, έχει την δύναμι αυτήν

να άρχης και να βασιλεύης δεύτερος από τον πατέρα,

εσύ, που είσαι εξαίρετος από όλα τα άπειρα που υπάρχουν,

γιατί μόνος από όσα υπάρχουν είσαι τελείως αγέννητος.

Εσύ και αυτόν τον ευρύχωρο ουρανό με τις διαταγές του πατέρα,

άρχισες να κάμης, από τον οποίο και εμείς από εσένα γεννηθήκαμε·

σε εμάς να είσαι πάντοτε μειλίχιος (πράος) και σπλαχνικός, ω πατέρα. Πέμπτος

ύμνος στην Ήρα, τρίτος μηνιαίος.

Ήρα, μεγάλη θεά, κόρη του μεγάλου Διός,

που έχεις σύζυγο τον Ποσειδώνα, που είσαι βέβαια αυτό που είναι,

αγαθό, μητέρα των θεών, που είναι εντός του ουρανού.

εσύ που δημιουργείς την ύλη, που είναι το υπόβαθρο στα είδη·

εσύ που δίνεις κάθε δύναμι, άλλοτε άλλη, τόσο την γενική όσο και αυτήν που μας

οδηγεί στην αρετή και σε κάθε λαμπρότητα
και με αυτήν (την δύναμι) ανάγεις τους νόμους, από τους οποίους υπάρχει πλήθος
σε εσένα

και συνάμα η αιωνιότητα· εσύ και σε εμάς
δίδε να ζήσωμε καλά, οδηγώντας μας σπλαχνικά στην αρετή. **Έκτος ύμνος στους
Ολυμπίους θεούς, τέταρτος μηνιαίος.** Άναξ Ποσειδών, άριστο παιδί του μεγάλου
Διός,

εσύ που έγινες αρχηγός από τον πατέρα, πριν από κάθε γένεσι·
εσύ και η Ήρα, η αγνή σύζυγός σου και καλή βασίλισσα.

Απόλλων και Άρτεμι και Ήφαιστε και Βάκχε
και Αθηνά, εσείς βέβαια οι επτά ανώτεροι θεοί,
από όλους τους άλλους, μετά βέβαια τον έξοχο βασιλέα που είναι υψηλά·
και εσείς οι άλλοι θεοί, που κατοικείτε στον Όλυμπο (και είσθε)
πατέρες των εκεί αθανάτων (θεών) και σε εμάς μεταξύ αυτών,
γίνετε σπλαχνικοί και ευνοϊκοί σε εμάς. **Έβδομος ύμνος στον Απόλλωνα, πέμπτος
μηνιαίος.**

Άναξ Απόλλων, προσάτη σε κάθε φύσι
Και ηγεμόνα που κατευθύνεις όλα τα άλλα μεταξύ τους σε ένα
Και μάλιστα αυτό το παν και πολυμερές, που είναι πολύχορδο
Πολυθόρυβο, το φέρνεις σε αρμονία·

Εσύ, βέβαια, δίνεις την ομόνοια και την φρόνησι στις ψυχές
Και την δικαιοσύνη, τα οποία είναι τα κάλλιστα από τα δικά σου (πράγματα)
Και (δίνεις) υγεία στα σώματα και κάλλος βέβαια σε αυτά·

Εσύ να μας δίδης πάντοτε την επιθυμία για τα καλά,
Άναξ στις ψυχές μας, σε ώ παιάν. **Όγδοος ύμνος στην Άρτεμι, έκτος μηνιαίος.**
Βασίλισσα Άρτεμι, που ηγείσαι στην άλλη φύσι
και την προστατεύεις· αφού παρέλαβες ενιαίο σύμπαν,
έπειτα στο τέλος με διαφόρους άλλους τρόπους το ξεχωρίζεις
σε περισσότερα είδη και από τα είδη κάνεις το καθένα
και από το όλο πάλι τα μέρη· και τους συνδέσμους· εσύ δίδεις
στις ψυχές σωφροσύνη και δύναμι να διακρίνουν τα χειρότερα
και στα σώματα δύναμι και ακεραιότητα. Αλλά, ώ, εσύ, σεβαστή,
ανόρθωσε τη ζωή μας που έχει πέσει πολλές φορές,
δίδοντας κάθε τρόπο αποφυγής των αισχρών. **Ένατος ύμνος, έβδομος μηνιαίος,
στους ουράνιους θεούς.**

Ω άναξ αυτού του ουρανού, Ήλιε, είθε να γίνης σπλαχνικός
και εσύ Σελήνη, είθε να είσαι σπλαχνική και ιερή βασίλισσα
και εσύ Εωσφόρε και Στίλβων, λαμπρέ ακόλουθε πάντοτε του Ηλίου
και εσείς Φαίνων και Φαέθων και Πυρόη
και όλοι οι υπαρχηγοί του Ηλίου του άνακτος,
που συνεργάζεσθε με εκείνον που πρέπει· σας υμνούμε και εμείς
γιατί είσθε οι λαμπροί προνοητές για εμάς
και εσείς τα άλλα άστρα, τα οποία έχουν αφεθή (στον χώρο) με θεία πρόγνωση.

Δέκατος ύμνος στην Αθηνά, όγδοος μηνιαίος.

Αθηνά βασίλισσα, που έχεις είδος χωρίς καθόλου ύλη,
προϊστασαι και ηγείσαι η ίδια και εδημιούργησες αυτά
(τα δύα) μετά από τον βασιλέα όλου του κόσμου, τον Ποσειδώνα,
ο οποίος υπερέχει από εσένα σε όλο το είδος·
Εσύ, που είσαι αιτία κάθε κινήσεως που γίνεται με ώθησι
και γίνονται τα παράξενα γιατί καθένα εσύ το εξωθείς·
αλλά και από εμάς (να απομακρύνης αυτά)
αν και κάθε φορά κάνωμε κάποιο σφάλμα από την ανοησία μας,
ώ, θεά, ξυπνώντας με τον νου την ψυχή μας όταν πρέπει. **Ενδέκατος ύμνος στον
Διόνυσο, ένατος μηνιαίος.**

Βάκχε, πατέρα και γεννητή όλων των λογικών ψυχών,
όσες είναι ουράνιες και όσες δαιμονικές
και όσες δικές μας, μετά τον άνακτα Ποσειδώνα·

εσύ που είσαι αίτιος της κινήσεως (της ψυχής) που έλκεται από τον έρωτα του καλού και της αναγωγής στο καλλίτερο. Εσύ δίδε και σε εμάς που απομείναμε καλή και θεϊκώτερη κάθε φορά ενέργεια (εμπνέοντας) την ανόητη σκέψη μας, για να αναγώμαστε γρήγορα σε αυτήν με φρόνησι και να μην ανοηταίνωμε για πολύ σχετικά με τα αγαθά. **Δωδέκατος ύμνος στους Τιτάνες, δέκατος μηνιαίος.** Τον δημιουργό όλης της θνητής φύσεως, τον υιό του Διός, ελάτε να υμνήσωμε, τον άνακτα Κρόνο, τον πρεσβύτατο από τα νόθα παιδιά του Διός, Ταρτάρου Τιτάνες, τους οποίους βέβαια μαζί με αυτόν υμνούμε, που είναι όλοι αγαθοί και χωρίς κακό, αν και είσθε γεννήτορες των φθαρτών θνητών. Και την Αφροδίτη, την ιερή σύζυγο αυτού του Κρόνου, και τον Πάνα, τον αρχηγό των θηραμάτων και την Δήμητρα των φυτών και την Κόρη, (την αρχηγό) του δικού μας θνητού και όλους τους άλλους. **Δέκατος τρίτος ύμνος στον Ήφαιστο, ενδέκατος μηνιαίος.** Άναξ Ήφαιστε, που ηγείσαι στους υπερουρανίους θεούς, των Ολυμπίων και των Ταρταρίων συνάμα και προϊστάσαι μετά τον ευρύάνακτα Ποσειδώνα και δίδεις σε καθένα την χώρα και την έδρα του· εσύ που είσαι αίτιος ταυτοχρόνως της στάσεως και του όλου και σε καθένα από αυτά δίδεις την αιωνιότητα. Εσύ και ο Ποσειδών με την θέλησι του πατέρα σου· εσύ να φρουρής και εμάς, δίδοντας (την δύναμι) να μένωμε σταθεροί κάθε φορά στις καλές πράξεις. **Δέκατος τέταρτος ύμνος στους θεούς, δωδέκατος μηνιαίος.** Μαζί με τους άλλους θα εξυμνήσωμε και τους προσεχείς αυτούς αγνούς θεούς, οι οποίοι θεοί μας βοηθούν πολύ καλά με άλλα θεϊκώτερα (πράγματα) και συχνά μας δίδουν όλα τα αγαθά, τα οποία βέβαια προέρχονται από τον ίδιο τον Δία, και έρχονται μέσω των άλλων θεών και από εκεί σε εμάς, άλλοι μεν καθαρίζοντας άλλοι δε ανάγοντας και άλλοι φρουρώντας μας σώζουν ανορθώνοντας εύκολα τον νου μας· αλλά σπλαχνικοί είθε να είσθε (σε εμάς). **Δέκατος πέμπτος ύμνος σε όλους τους θεούς και δέκατος τρίτος μηνιαίος.** Ύψιστε Ζεύ, που υπερέχεις από όλους, όντας πρεσβύτατος δημιουργός και γεννήτορας όλων· και εσείς όλοι οι θεοί, που είσθε στον Όλυμπο, και εσείς οι Ταρτάριοι και οι ουράνιοι και χθόνιοι (γήινοι)· δώστέ μας, αν (κάναμε) κάποια δεινή αμαρτία και ανόητα (ασεβή) έργα, αφού καθαρθούμε να σας πλησιάζωμε άμεμπτα για να είναι ευτυχισμένη η ζωή μας· και εσύ κυρίως, ώ Ζεύ, εσύ που είσαι ανώτερος αρχηγός όλων και είσαι το πρώτιστο και το τελευταίο αγαθό (βοήθησέ μας). **Δέκατος έκτος ύμνος στον Δία και πρώτος από τους ιερούς.** Ω Ζεύ, που είσαι τελείως αγέννητος και αυθύπαρκτος, και γέννησες όλα και φροντίζεις γι' αυτά, που τα έχεις όλα μόνα μέσα σου, κάθε ένα και τίποτε χωριστό, από όπου καθένα προχωρεί χωριστά, κάνοντας έτσι ενιαίο και συνολικό το έργο ώστε να είναι πολύ πλήρες και ωραίο, όσο ήταν δυνατόν, γιατί είσαι ένα και τελείως χωρίς φθόνο. Αλλά, ώ Ζεύ, εσύ με τα λαμπρά παιδιά σου να μας οδηγής μαζί με το όλον κατευθύνοντας όπου έχεις αποφασίσει· και δίδοντάς μας να κάνωμε καλές αρχές και να φέρωμε σε πέρας τις πράξεις μας. **Δέκατος έβδομος ύμνος στους Ολυμπίους θεούς, δεύτερος από τους ιερούς.** Εμπρός να υμνήσωμε τον άνακτα Ποσειδώνα, που είναι το πρεσβύτατο παιδί του Διός, πριν από όλους και άριστος και δεύτερος αρχηγός από τον πατέρα όλης της γενέσεως και γειτονικός σε εμάς δημιουργός· και μαζί με αυτόν την βασίλισσα Ήρα, που είναι και η πρεσβύτατη κόρη του πατέρα Διός,

ακόμη και τους άλλους θεούς υμνούμε που είναι στον Όλυμπο και είναι από τους αθανάτους (θεούς) όλοι αυτοί αρχηγοί και αίτιοι των εδώ· αλλά γίνετε σπλαχνικοί σε εμάς. **Δέκατος όγδοος ύμνος σε όλους τους θεούς, τρίτος από τους ιερούς.** Ώ, όλοι οι θεοί, που είσθε μετά τον εξαίρετο αγαθό Δία, όλοι σεις είσθε τελείως άμεμπτοι και χωρίς ελάττωμα· από εσάς κορυφαίος αρχηγός, από τον Δία, είναι ο Ποσειδών· εσείς που είσθε υπερουράνιοι και εσείς μέσα στον ουρανό, όλοι λαμπροί και σας υμνούμε εμείς που έχομε φύσι συγγενική με εσάς τελευταίο. Ώ μακάριοι και εσείς, δώστέ μας από τα δικά σας, αλλά και σε εμάς δίδοντας τα καλά και αγαθά, όσοι δεν είμαστε πάντοτε αμελείς στην ζωή, είθε πάντοτε να μας ανορθώνετε. **Δέκατος ένατος ύμνος σε όλους τους Ολυμπίους θεούς, τέταρτος από τους ιερούς.** Ώ άναξ Κρόνε, που άρχεις στους υπερουράνιους θεούς και τους κυβερνάς· εσύ ηγείσαι σε όλον αυτόν τον ουρανό, Ήλιε, στον οποίο ακολουθούν ως πλανήτες οι άλλοι· από τους οποίους εξεβλάστησε όλη η γενεά των θνητών και από τους δύο σας, δηλαδή από τον Κρόνο και τον Ήλιο· και Τιτάνες και πλανήτες υπαρχηγοί αυτών, που συνεργάζεσθε άλλοι σε άλλα, και εσάς υμνούμε εμείς (γιατί) συχνά από εσάς έχομε τα αγαθά· μαζί δε με εσάς και τα απλανή άστρα, εσάς τους αγνούς δαίμονες (υμνούμε). **Εικοστός ύμνος στον Πλούτωνα, πέμπτος από τους ιερούς.** Ώ άναξ Πλούτων, αρχηγέ της ανθρωπίνης φύσεως και προστάτη, που πήρες αυτό (το αξίωμα) από τον Δία, το καθένα και όλα, που υπάρχουν χωριστά σε εμάς και μπορεί να υπάρξουν, τα έχεις και προϊότασαι τελείως σε εμάς εδώ και από εδώ πάλι πάντοτε μας ανάγεις εκεί· γύρω από εσένα (είναι) οι ήρωες και η εξέχουσα φύσι μας και οι άλλοι φίλοι μας οι καλοί και αγαθοί· με εσένα Κόρη, η αγαθή Ταρτάρια θεά συζή, εμείς οι θνητοί (σε) έχομε ανάγκη· είθε να γίνης σπλαχνικός. **Εικοστός πρώτος ύμνος στον Δία, έκτος από τους ιερούς.** Ζεύ πατέρα, που πράττεις μεγάλα έργα, παντοδύναμε και αρχηγέ που γέννησες τα πάντα· από τον δικό σου νου, που είναι εξαίρετα καλός, ούτε εμείς γεννηθήκαμε άμοιροι (αμέτοχοι) των καλών που έχουν οι θεοί, αλλά υποκείμεθα στην αναγκαιότητα του θνητού (σώματος) και είμαστε και επιρρεπείς στην αμαρτία καθώς και ικανοί πάντοτε για επανόρθωσι. Δώσέ μας (την δυνατότητα) και τώρα, αφού απαλλαγούμε από την κακότητα των αμαρτιών μας μέσω των παιδιών σου, στα οποία μας ανέθεσες, να (σε) πλησιάζουν αυτοί που είναι όσιοι και έχουν ορθό νου, για να συνυπάρχωμε (με εσένα) κάθε φορά, σαν με κάποιο πράο και σπλαχνικό (θεό). **Εικοστός δεύτερος ύμνος, που ψάλλεται την δεύτερη ημέρα και πρώτος από τους ημερησίους.** Είθε, ω μακάριοι θεοί, να μην πάψω να σας ευγνωμονώ για όλα τα αγαθά που έχουν δημιουργηθή (αλλά) και προέρχονται από εσάς και τα οποία τελικά τα δίνει ο Ζευς. Είθε να μην παραμελήσω, όσο μπορώ, το αγαθό γένος μου· (είθε) να είμαι πρόθυμος να ασχολούμαι καλώς με τα κοινά και αυτό να το θεωρώ μεγάλο όφελός μου. (Είθε) να μην γίνωμαι (ποτέ) αίτιος κακού στους ανθρώπους, με τους οποίους κάθε φορά συναντώμαι, αλλά (αίτιος) στο καλό, όσο μπορώ, και είθε να γίνω κι εγώ μακάριος ομοιάζοντας με εσάς. **Εικοστός τρίτος ύμνος, που ψάλλεται την τρίτη ημέρα, δεύτερος από τους ημερησίους.** Ώ θεοί, είθε να μην έχω (ποτέ) ακράτεια στις ηδονές αλλά να αρκούμεαι στο όριο, από το οποίο δεν θα επέλθη κάποια κακία (βλάβη) στην ψυχή και στο σώμα από αυτές (τις ηδονές). να μην είμαι άπληστος στα χρήματα· και σε αυτά να τηρώ

το μέτρο και στο σώμα, σε ό,τι χρειάζομαι, να έχω κοσμιότητα (τάξι),
για να χαίρωμαι με αυτάρκεια. (Είθε) ποτέ να μην νικηθώ
από καμμία δελεαστική κενή δοξασία, και να γνωρίζω από αυτήν (την δοξασία)
μόνο εκείνο το καλό
που μας οδηγεί στην θεϊκή και αληθινή αρετή. **Εικοστός τέταρτος ύμνος, που
ψάλλεται την τέταρτη ημέρα, τρίτος από τους ημερησίους.**
Είθε, ω θεοί, να μη με καταστρέψουν οι ατυχίες, εμένα τον θνητό,
και να μη με καταβάλλουν κάθε φορά, αφού γνωρίζω ότι η ψυχή μου είναι
αθάνατη,
χωριστή δε από το θνητό (σώμα) και θεϊκή.
Είθε να μη με ταράσσει τίποτε από τα δεινά τα ανθρώπινα
και να είμαι ελεύθερος από αυτά και να μην είμαι δούλος στις ανάγκες
κακής ιδέας· είθε να μη φείδωμαι του θνητού μου (σώματος) αλλά πάντοτε
να φροντίζω πως η ψυχή μου, η οποία είναι αθάνατη, θα είναι σε άριστη
κατάστασι. **Εικοστός πέμπτος ύμνος, που ψάλλεται την πέμπτη ημέρα, τέταρτος
από τους ημερησίους.** Ευτυχισμένος αυτός που φροντίζει για την αθάνατη ψυχή
του,
πάντοτε, για να είναι καλλίστη, και που δεν φροντίζει πολύ
για το θνητό (σώμα), αν κάτι χρειάζεται και δεν το λυπάται.
Ευτυχισμένος (είναι) αυτός από τους ανθρώπους, ο οποίος
δεν υποδουλώνει τον εαυτόν του σε αυτούς τους αγνώμονες, που τον κτυπούν
έχοντας δε ατάραχη την ψυχή του, νικά την κακία εκείνων.
ευτυχισμένος είναι αυτός που δεν πονεί για τις πιο δυσάρεστες ατυχίες (που
προέρχονται από τους θεούς)
αλλά τις υποφέρει εύκολα, θεωρώντας καλό αυτό που ωφελεί το αθάνατο μέρος
του (=την ψυχή). **Εικοστός έκτος ύμνος, που ψάλλεται την έκτη ημέρα, πέμπτος
από τους ημερησίους.**
Ευτυχισμένος είναι αυτός, που δεν προσέχει τις ανόητες
γνώμες των ανθρώπων, αλλά σκέπτεται σωστά και με σωστή γνώμη
μελετά την θεϊκή αρετή· ευτυχισμένος αυτός που δεν επιδιώκει συνεχώς
άσκοπα και απερίσκεπτα (να αποκτήσει) άπειρο πλήθος κτημάτων
αλλά τηρεί το μέτρο στις αρμονικές ανάγκες του σώματος.
ευτυχισμένος είναι αυτός που θέτει το σωστό μέτρο στις τέρψεις,
για να μην ελκυσθή η ψυχή ή το σώμα από κάποια κακία,
αλλά να συμφωνή με την θεϊκή αρετή. **Εικοστός έβδομος ύμνος, που ψάλλεται την
εβδόμη ημέρα, έκτος από τους ημερησίους.** Ευτυχισμένος είναι αυτός που δεν
κάνει κακό στους ανθρώπους
λόγω της δεινής ανοησίας και από πλεονεξία,
αλλά κάνει πάντοτε καλό (και είναι) όμοιος με τους μακάριους θεούς.
Ευτυχισμένος είναι αυτός που δεν αμελεί κανένα κοινό καλό
στο γένος του· αυτός που γνωρίζει περισσότερο ότι και οι θεοί
φροντίζουν για το κοινό (καλό) και (που) δεν το καταπροδίδει.
ευτυχισμένος είναι αυτός που αποδίδει ευγνωμοσύνη στους θεούς
και ξέρει ότι όλα όσα έχει (τα καλά και αγαθά προέρχονται)
κυρίως από τον Δία, που δίνει σε όλους πρώτος όλα τα καλά και τα αγαθά.